

РЕШЕНИЕ

№ 6779
София, 05.06.2020

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми май две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА СОЛАКОВА
ЧЛЕНОВЕ: ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА
ЕМИЛИЯ КАБУРОВА

при секретар Илиана Венелинова и с участието
Иванова
на прокурора Христо Ангелов изслуша
от съдията ЕМИЛИЯ КАБУРОВА докладваното
по адм. дело № 11698/2019. ¶

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция "Общински строителен контрол" /"ОБСК"/ при Столична община /СО/, чрез процесуалният му представител - ст.юрисконсулт Личев, против решение №5168 от 25.07.2019г. постановено по адм.дело №1440/2019г. на Административен съд София-град, с което е отменена Заповед №РА-20-40/28.09.2018г. на директора на Д"ОБСК" при СО.

Поддържа се искане за отмяна на обжалваното решение като неправилно, поради отствие на основания за отмяна на заповедта като незаконосъобразна по чл.146, т.1-5 АПК.

Ответникът: "Въжени линии" ЕАД, гр.София, чрез процесуалния му представител - адв.Петров, оспорва касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и неправилност на обжалваното решение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК и от

надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Пред първоинстанционния съд "Въжени линии" ЕАД, гр. София, са оспорили законосъобразността на Заповед №РА-20-40/28.09.2018 г. на директора на Д"ОбСК" при СО, издадена на основание чл.195, ал.4 ЗУТ, с която е одобрен Констативен протокол №1/18.09.2018 г. на комосия по чл.196, ал.1 ЗУТ и е наредено на "Въжени линии" ЕАД, като собственик на "Долна лифтова станция на кабинкова въжена линия Княжево-Копитото", да извърши ремонт на строежа, подробно описан в осем пункта.

Съдът, след анализ на доказателствата е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но в нарушение на формата по чл.59, ал.1, т.4 АПК - непосочване на фактическите обстоятелства въз основа на които са направени изводите, че строежа е вреден в санитарно-хигиенно отношение, че създава опасност от пожар и самосрутване и че не отговаря на техническите изисквания по чл.169, ал.1 и 3 ЗУТ, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материално-правните норми и целта на закона. Поради това е отменил заповедта, като незаконосъобразна.

Решението е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, но с други мотиви.

Производството пред административния орган е по чл.196, ал.1-3, вр.чл.195, ал.4 ЗУТ спрямо обект: "Долна лифтова станция на кабинкова въжена линия Княжево-Копитото", намиращ се в УПИ XIV-лифтова станция, кв.78, м. "Княжево", р-н "Витоша", СО. Разпоредбата на чл.195, ал.4 ЗУТ, дава правомощие на кмета на общината, да задължи собственик на обект по чл.195, ал.1 ЗУТ да извърши в определен срок необходими ремонтни и възстановителни дейности за поправяне или заздравяване, когато обекта не се поддържа в добро състояние или са налице други обстоятелства, които го застрашават от увреждане или разрушаване.

Обектите по чл.195, ал.1 ЗУТ спрямо които е допустимо и възможно предприемането на такива принудителни административни мерки, следва да са строежи по смисъла на §5, т.38 ДР ЗУТ. В случая не е спорно, че конкретизирания в оспорената заповед обект е част от цялостен строеж, който освен сградата на долната лифтова станция включва още сградата на горна лифтова станция и самата въжена линия за превоз на

хора, чрез кабинков лифт. Установено е, че целият строеж е спрян и не се експлоатира по предназначение от 1991г., поради настъпила авария. Целта на мерките по чл.195, ал.4, вр.с ал.3 ЗУТ е да бъдат отстранени уврежданията по строежа и същият да бъде заздравен и поправен, за да може да възстанови функцията, за която е създаден. Това би било възможно и целта на закона постигната, ако наредените с процесната заповед ремонтни дейности имаха за предмет не само долната лифтова станция или горната лифтова станция / по отношение на която има данни, че е издадена идентична заповед/, а строежът като цяло, включващ и кабинковата въжена линия, тъй като всички части заедно представляват един строеж - съоръжение на техническата инфраструктура, включващо система от сгради, съоръжения и линейни инженерни мрежи на транспорта, съгласно §5, т.31 ДР ЗУТ. В случая трите части на единния строеж са свързани функционално, поради което ремонтирането само на едната част, в случая долната лифтова станция, без ремонт на останалите, не постига целта за която е създадена разпоредбата на чл.195, ал.4 ЗУТ, а именно възстановяване функцията на строежа и не отговара на принципа за съразмерност на акта по чл.6 АПК. Отремонтирането само на станцията, без кабинковия въжен лифт и на намиращите се в нея технически съоръжения на лифта, е безпредметно действие, тъй като не отговаря на изискванията за ремонт на целия строеж. Наредените дейности биха имали смисъл ако актът съдържаше разпореждане за етапно отремонтиране на всички части на този строеж, започвайки с долната станция като първи етап, но с описание и на следващите етапи спрямо останалите части.

"Станция", по смисъла на §1, т.37 от ДР на Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на въжени линии / обн.ДВ, бр.58/2014г./, е сграда или конструкция, в която са разположени техническите съоръжения на въжена линия и площадките и местата за качване и слизане, т.e тя няма самостоятелна функция, а обслужва въжения кабинков лифт. Наредбата е в съответствие с Директива 2000/9/EО на ЕП и на Съвета от 20.03.2000г. относно въжените линии за превоз на хора /отм./ и заменена с Регламент /EC/ 2016/424 на ЕП и на Съвета от 9.03.2016г. относно въжените линии, в сила от 21.04.2018г. А съгласно цитирания регламент "въжена линия" е цялостна система, монтирана на място и състояща се от инфраструктура и подсистеми, използвана за превоз на хора с помощта на въжета.

От изложеното следва, че оспорената заповед, която има за предмет част от описания строеж, а не целият строеж, противоречи на чл.195, ал.4, вр.ал.3 и ал.1 ЗУТ, както и на целта на закона, което я прави незаконосъобразна, на основание чл.146, т.4 и 5 АПК. Поради това, като я е отменил, съдът е постановил правилно решение.

Настоящият състав не споделя изводите на съда за незаконосъобразност на заповедта, поради неспазване на формата и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Независимо от това нарушението на материалния закон и несъответствие на заповедта с целта на закона, по изложените по-горе мотиви, са достатъчни основания за отмяна на заповедта. Ето защо касационната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.първо АПК, Върховният административен съд, състав на второ отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №5168 от 25.07.2019г. постановено по адм.дело №1440/2019г. по описа на Административен съд София-град, второ отделение, 58-ми състав.

Решението не подлежи на обжалване.